

Děkuji za váš dar, princezno

Napsal: Alexstrazsa

Přeložil: Dinopony

Dusk Shine byl zpátky v Sugarcube Corner, obklopen pěti poníky, kteří kdysi bývali jeho přáteli. Ted' na něj ale upírali své našťvané tváře a řvali na něj.

“Tohle ti nezapomeneme!” zařval jeden z nich a praštil Duska. Ten se zkoušel omluvit, ale ostatní ho neposlouchali. Pomalu se k němu přibližovali a chystali se z něj vymlátit duši. Náhle ten růžový z nich promluvil.

“Dusku! Snídaně čeká!”

Dusk Shine se s trhnutím probudil. Otevřel oči, které si rychle zvykly na světlo, a zhluboka si oddechl - byl to jen sen.

“Hned tam budu...” řekl chraplavým hlasem a postavil se. Pak potřásl hřívou a vyšel k ostatním. Bubble Berry mezitím podával snídani. Připravil výběr z brusinek, sena a ovsa, na kterém si už ostatní pochutnávali.

“Díkes cukříku” řekl Applejack a vzal si misku s pochoutkou.

“Nemáš zač” odpověděl Bubble.

“Proč ses rozhodl připravit snídani?” zeptal se Dusk a vzal si svou misku.

“No, stejně sem byl vzhůru, tak sem si řekl ‘Hej, ostatní budou poránu určitě hladoví!’ a protože sem dycinky chystal občerstvení, tak dává smysl abych ho připravil i teď. Takže nebudem muset pokračovat do Canterlotu hladoví.”

Dusk se zasmál nad vysvětlením od párty poníka. “Děkuji Bubble.” Ani nevšiml, že Pinkie neoslovil pravým jménem.

Jakmile se nasnídali, sbalili si svoje věci a vyrazili. Jediné, co zbylo po jejich tábořišti, byla hromádka popela od táboráku.

Konečně se skupinka dostala až úpatí hory, kde je přivítala malá elegantní šedivá cesta. Skupinka po ní začala hned stoupat.

Ani ne za hodinu už stáli před padacím mostem vedoucím do města. Jako vždy tam stáli dva strážní. Jejich zlaté brnění se lesklo ve slunečním svitu a vypadali jako sochy.

“No, nejni smysl tu jen tak postávat.” řekl oranžový hřebec a přešel most. Zbytek ho hned následoval.

Na ulicích bylo dost rušno. Všude pobíhali poníci z vyšších tříd. Probíhalo tu stovky konverzací naráz, ať už to bylo o nákupech, schůzkách či drbech.

Ve vzduchu se vanula vůně parfémů a voňavek. Na každém rohu se procházeli poníci s nejrůznějšími novými obleky a šaty. Všichni mimoměstští chodili ladně a vznešeně, jako by jim někdo tu chůzi hodnotil.

Takhle si to Dusk Shine nepamatoval.

Po krátké chůzi se dostali až ke Canterlotskému zámku. Zblízka vypadal mnohem větší než z dálky. Jeho věže vypadaly, jako by sahali až do nebe. Ozdobné ornamenty se protáčeli po zdech a vedli až k bráně. V té byly vsazeny dvoje ozdobné dveře, před kterými stál pár strážných. Když k nim šestice došla, stráže promluvili.

“Vy jste Twilight Sparkle?” zeptal se ten tmavší.

“Twilight...ano, to jsem já” odpověděl Dusk.

“Princezna se s vámi hned setká.” dupnul do země a dveře se rozevřely. Dusk a ostatní prošli do haly. Nad nimi se klenul vysoký zdobený strop s různými dekorativními světly. Celou halou byl potažen rudý koberec. Všichni až na Duska byly i přes návštěvu Grand Galloping Gala naprosto ohromeni. Dusk už ale byl na zámek zvyklý. Vždyť kdysi tudy procházel každou chvíli, takže už cestu do trůnního sálu znal nazpaměť. Vedl ostatní skrz palác. Cestou potkali několik strážných, kteří spíš připomínali strnulé sochy.

Po chvíli se konečně dostali do trůnního sálu. Na stěnách byly obrovské tapety se symboly měsíce a slunce. Po obou stranách dveří stali další dva strážní v naleštěné zbroji a s ozdobnými kopí. Na dveřích byl symbol slunce, který byl napůl tvořen modrým měsícem. Byl to znak, který všichni chápali jako společnou vládu dvou sester. Strážný pokynul a otevřel skupince dveře. Vevnitř už čekala Celestie.

Dusk nadšeně vykročil směrem k princezně, která už jeho i ostatní vyhlížela.

“Oh, taková změna” řekla a usmála se. Když k ní Dusk došel, trochu se s ním objala. “Ráda tě vidím, Twilight, i když bych byla raději za vhodnější podmínky.

“Já také, princezno” odpověděl Dusk. Bez dalšího zdržování vytáhl knihu ze své brašny. “Přinesla jsem tu knihu, jak jste žádala.”

“Děkuji. Tak se podíváme, do čeho si to spadla tentokrát.” Princezna si přilevitovala knihu k sobě a začala otáčet stránkami, dokud nenašla to správné kouzlo, a začala s přivřenýma očima číst. “Oh, tohle opravdu hodně starověká kniha. Popravdě, to kouzlo, které jsi použila, ještě nebylo dokončeno.”

Duskovi se zastavilo srdce. “Co tím myslíte?”

“No, bývalo to experimentální kouzlo, na kterém pracovalo společně spousta jednorožců. Naneštěstí bylo kouzlo příliš těžké na použití, takže se na něj zapomnělo. Tedy až do doby, než jsi ho našla.” Princezna za vřela knihu a postavila se. “Obávám se, že bude zapotřebí něco silnějšího, než jen protikouzlo. Prosím, následujete mě.”

“Kam to jdeme, princezno?” zeptal se Dusk, stojící po Celestiině boku.

“Ukážu ti něco, o čem většina poníků neví. Něco, o čem vím jen já, Luna a pár mých studentů. Však brzy uvidíš.”

Celestia prošla skrz nejbližší dveře a vedla šestici po dlouhých točitých schodech. I přes spoustu pochodů začal být vzduch chladný a vlhký. U paty schodiště byla malá skříň s knihami.

“To sme šli až sem kvôli tomuhle?” zabrblal Blitz. Applejack se rychle praštil do temene hlavy. Blitz zaskuhral bolestí a začal si třít bolavé místo. Celestie se pousmála a rozsvítila svůj roh.

“Je tohle to, kvůli čemu jsme...přišli...” začínal větu Dusk, ale zastavil se, když se knihy začali přeskupovat do tvalu velkého ‘K’. Chvilku se celá knihovna posunula doleva a odhalila dveře s nápisem ‘Knihovna’.

“Tak tohle znamenalo to ‘K’. Já sem tak dobrej v hádankách.” řekl rozjařený Bubble.

“Přesně. Momentálně by to ale také mohlo znamenat ‘Knihomol’” princezna si krátce povzdechla. “Od té doby, co se Princezna Luna vrátila, všechen volný čas tráví tady dole zahlcena knihami. Popravdě, trochu mi tě připomíná, Twilight.”

Dusk se na okamžik začervenal a pak následoval princeznu do knihovny. Místnost byla obří. Skříně s knihami sahalí až ke stropu. Svým tvarem skříně připomínali obří vlakové kolo. Jednotlivé přihrádky připomínali tyče vedoucí do středu. Na stropu byla ohromná malba popisující vznik Equestrie, východy a západy slunce a měsíce a vyhnání Luny na měsíc. Malba byla provedena do posledního detailu. Dokonce i Dusk to dílo tiše obdivoval. Došli až do středu místnosti, kde bylo rozestavěno několik stolů a židlí. Na jednom ze stolů bylo naskládáno několik sloupců knih. Dusk zaslechl, jak někdo otáčí stránky. Napnul uši a uslyšel zvuk, jak o sebe něco klape. Znělo to jako klepot dvou dřev. Celestia si odkašlala.

“Ehm. Luno?” zeptala se. Klepání a otáčení stránek ustalo a zpoza jedné hromady vykoukla cobaltová hlava. Dusk sebou při pohledu na princeznu nervózně škubnul, otočil hlavu a zamumlal na ostatní. “Nereagujte.”

“Ano, Celestio?” zeptala se princezna noci. Pak si všimla ostatních. “~Oh. A...koho to s sebou vedeš?”

“Asi je nepoznáváš, ale tohle jsou Elementy Harmonie.

Luna se při těch slovech mírně přikrčila.

Celestie pokračovala v mluvení. “Jsou tu kvůli nehodě s nedodělaným kouzlem. Jak si můžeš všimnou, tak teď jsou z nich hřebci.”

Luna zúžila oči a potvrdila si Celestiino tvrzení. “Ó můj. To vypadá vážně.”

“To opravdu vypadá. Přišla jsem sem, abych našla jedno starověké kouzlo. Pomůžeš nám?”

Princezna noci vyšla zpoza knih a odhalila svá velká křídla a drahokamový náhrdelník. “Hádám, že bych asi mohla pomoci. Co hledáte?”

“No” začala Celestia a chodila při tom okolo místnosti. “Něco, co by souviselo se změnou pohlaví.”

Luna zavřela na moment oči a začala se soustředit. Snažila si vzpomenout na jakoukoli knihu, která by mohla obsahovat tak silné kouzlo. Náhla si na jednu vzpomněla a otevřela oči. “Mohla bys zkusit...Zakázané svitky.”

Dusk trochu znejistěl u slova ‘zakázané. přejížděl očima z princezny na princeznu a čekal na Celestiino vyjádření. Konečně Celestie promluvila.

“Mohli bychom to zkusit. Jenže, neříká se jim zakázané pro nic za nic, sestro.”

“Ano, já vím. Četla jsem o tom všechno. Začalo to jako soupis těch nejmocnějších kouzel, ale kvůli znečištění a temnou intonací se z toho stala temná a nebezpečná kouzla, což mělo za následek zákaz a

přetvoření od naší mocné a spravedlivé vládkyně, Princezny Celestie.” U konce Luně přelétl po tváři úsměv.

Celestie se zdála potěšena sestřinou znalostí a oplatila jí milý pohled. “Přesně tak. Přece jen, ne všechna ta kouzla jsou nebezpečná. Měli bychom to zkusit.”

Děkuji vám, Princezno” řekl Dusk a podíval se na ni.

“Také vám moc děkuji” přidal se Butterscotch. Ostatní také postupně poděkovali princezně. Ta jen obrátila oči v sloup.

“Prosím, nemusíte se ke mě chovat tak formálně. Teď pojďme ten svitek. Luno, mohla bys?” kývla směrem na Lunu, která se už už nakláněla k rozečtené knize. Při zaslechnutí svého jména sebou princezna trhla.

“Ou, jistě, samozřejmě.” řekla a otočila se. “Myslím, že to je tudy.” Provedla Celestii a šestku skrz spoustu hal. Došli až na konec místnosti, kde stála stará a zaprášená vitrína. Měla dřevěné okraje a mléčné sklo, skrz bylo trochu vidět starý svitek ležící na malém polštářku. Celestie rozsvítila svůj roh a zašeptala několik slov. Vitrínka se obalila do modrého světla, které se po chvilce rozpadlo na malé střípky, které se rychle rozplynuly.

“Á, dokonce i po všech těch letech si pamatuji to odštitovací kouzlo.” řekla Celestie potěšeným hlasem. Přilevitovala si svitek před sebe a otevřela ho. Dusk se společně s Celestii podíval na ono kouzlo a zjistil, že je napsáno jemu neznámým jazykem, a to i přes všechn svůj výzkum. Zároveň si všiml, že písmo mírně světélkuje. Rozhodně to byla mocná magie. Celestie si chvíli svitek prohlížela a zkoumala každý jeho detail. Zbytek si sednul a čekal. Po několika minutách Celestie konečně smotala svitek zpátky a s odhodlaným výrazem promluvila.

“Toto kouzlo je už velmi staré. Je z dob, kdy ke kouzlení byly ještě potřeba hmotné předměty.”

Dusk byl i přes svou znalost kouzel zmaten. “Mám to chápat tak, že potřebujeme něco jako nějaké artefakty?”

“Přesně tak, Twilight. Tyhle ale byly velmi vzácné. Můžeme jen doufat, že stále existují.”

“Takže, co potřebujem?” zeptal se nervózně Blitz.

“Trpělivost, Rainbow Dash.” řekla Celestie a znovu si prohlídla svitek. “Odpověď je napsaná v hádance.”

“Óó! Hádanky! Já miluju hádanky.” ozval se náhle Bubble Berry. Ostatním už začínalo být divné, že je tak dlouho potichu. “Co to je? Co to je?”

Celestie se neudržela a pousmála se nad veselostí mladého hřebce.

Nahoře v ráji
vládce vlastní klíč
kde pád je odpověď

Bubble se posadil a začal si mnout bradu. “Pane jo, tahle je těžká. Co může být v ráji?”

“Hádám, že nemyslí přímo ráj” řekl Elusive a podíval se na Bubbleho.

“Takže je to možná myšleno na nebi.” dodal Dusk. V tu chvíli dostal Blitz nápad.

“Cloudsdale! Je na nebi a pro některé je jako ráj.”

“Velmi dobrý nápad, Rainbow Dash.” řekla Celestie.

Dusk si zopakoval druhou část. “Takže ten vládce je v Cloudsdale a má klíč. Jenže...Cloudsdale nemá vládce, že ne?”

“No, míval.” řekl Blitz a otočil se na Duska. “Učí se to v každé pegasí škole. Před dávnou dobou byl Pegasí král, který vládl Cloudsdale stejně jako Celestie. Jenže zestárl a po jeho smrti se rozhodlo, že na jeho počest bude posledním Králem pegasů.”

“Ó ano, pamatuji si ho velmi dobře.” promluvila princezna slunce. “Říkal si ‘Král Archimedes Tmavomocný III.’ a býval to velmi uznávaný vládce. Velmi se staral o pegasí rasu, a jeho odchod byl mnoha oplakáván. Dokonce i dnes mi chybí ty příběhy, které mi vyprávěl při každém našem setkání. Ale dost už. Co bylo, bylo. Teď se nebudu zdržovat vzpomínáním, když mě moje studentka potřebuje, že?” řekla s úsměvem a podívala se na Duska.

“Pořád aksi nechápu tu poslední část. ‘kde pád je odpověď’? Ty minulý říkali, že to je v Cloudsdale.” řekl Applejack a začal chodit v kruhu. “Co jinýho by mohl bejt ten pád?”

“Někdo se cítí ‘padle’, když je smutný.” řekl Elusive.

“Na hradech bývají padací mosty.” přidal se Blitz.

“Mohlo by to být pířko...” zašeptal Butterscotch.

“Co jsi to řekl?” zeptal se Dusk a otočil se na Butterscotche.

“Inu, když se starám o ptáčky, tak jim občas padají peříčka, a...ale ne, to je hloupost.”

“Ne ne ne, to dává smysl, Butter...Fluterrshy.” Dusk se otočil na princeznu.
“Myslím, že už znám první ingredienci.”

“A tou je?” zeptala se Celestie.

“Je to pírko Pegasího krále!” řekl fialový hřebec vítězoslavně.”

“Dobrá práce, vy všichni.” řekla spokojeně Celestie. “Dokonce ani já jsem si nebyla jistá odpovědí. Teď musíme zjistit další.”

“Ono je jich víc?” řekl Blitz zoufale.

“Toto kouzlo vyžaduje tři předměty. Jeden představující čas, jeden představující paměť a jeden představující pohlaví. Podle jeho původu a stáří hádám, že to pírko představuje čas.” Princezna se znovu podívala do svitku a přečetla druhou hádanku:

Zlatý a svatý
Spojený s dvěmi bytostmi
schovává se v trůně

Jakmile tohle Luna zaslechla, poprvé za celou dobu promluvila. “Sestro, myslím, že na tuhle znám odpověď.”

“Já taky. Co myslíš ty?” zeptala se Celestie.

“No, ta část s ‘trůnem’ naznačuje naše staré trůny ve starém zámku v lese Everfree. ‘Zlatý a svatý’ byl artefakt, který jsme měli už dlouhou dobu-dárek od Gryphoního království. A v neposlední řadě, dvěmi stvořeními jsme myšleni...”

“...já a ty” dokončila sestru Celestie. “Nebo taky v tomhle případě dva protiklady-slunce a měsíc.”

“Přesně.” řekla Luna přesvědčeně.

Blitz přejížděl tázavým mezi Celestii a Lunou. “Moment, co má tohle společného s tím kouzlem?”

“Rainbow Dash, zkus nad tím popřemýšlet.” odpověděla Luna a podívala se na pegasa. “Na první pohled to není úplně jasné, ale uvědom si jádro problému. Snažíte se změnit z hřebců na klisny, že? To jsou protiklady. Slunce a měsíc? Také protiklady.”

“Ou. Když to podáte takhle, tak to celkem dává smysl.”

“Takže musíme do toho příšerného lesa, že?” řekl Elusive s viditelným znechucením ve tváři.

“Ano, vypadá to, že nás čeká další výlet do zámku dvou sester.” přikývl Dusk a podíval se na své přátele. Všichni byly nervózní, protože už znali nebezpečí onoho lesa.

“Skvělá práce poníci.” řekla potěšeně Celestie. “Už víte, kde hledat dvě části. tak pojďme rozřešit i poslední kousek skládačky.” Princezna si odkašlala a přečetla poslední hádanku:

Temno a zoufalství
plní toto místo
schovávajíc záhadný pramen

Poníci si znovu a znovu četli onu hádanku, ale nemohli přijít na odpověď.

Jediný místo, který je ‘temný a zoufalý’ je les Everfree. Enže tam už edna část je.” Applejack neměl žádný nápad ohledně toho místo, ani co by mohl být ten záhadný pramen.

“Applejack má pravdu.” řekl Dusk. “Princezno, nenapadá vás, co by to mohlo být?”

Celestie se zamyslela. Už se nadechovala k odpovědi, ale Bubble Berry ji předběhl.

“Óó! Asi to mám! Možná že to temný a strašidelný místo je starý Canterlot. Mám pravdu? Mám, mám?”

Celestie při zaslechnutí slov ‘starý Canterlot’ vykulila oči. “Pinike Pie, jak o tom místě víš?”

“Inu, děda Pie mi vyprávěl příběhy od svého pra pra pra pra pra pradědečka, který byl v královské strážci. Vyprávěl mi o Canterlotu, ale ne o tom dnešním. Tenhle Canterlot byl schovaný uvnitř hory když bylo venku nebezpečno. Později postavili Nový Canterlot na straně hory a zakryly tak starý Canterlot aby to ostatní nemátlo. Takže náš Canterlot je Canterlot ale starý Canterlot byl jejich Canterlot a pro nás je starý protože podle nás nový Canterlot je Canterlot. Chápete?” usmál se Bubble Berry po svém proslovu, kterým ostatní jen zmátl. Celestie a Luna si mezitím vyměnily zamyšlené výrazy.

“Velmi dobře pro vás, jestli znáte starý Canterlot. Ta poslední ingredience by tam opravdu mohla být.” řekla Luna.

“Ale co přesně je ta poslední ingredience?” zeptal se Dusk. “Co může znamenat ten ‘záhadný pramen’?”

“Věřím, že nyní hledáte tekutou magii.”

“Tekutou...magii?” Duskovi se na tváři usadil tázavý výraz.

“Přesně tak. Než začala být magie používána jednorožci, byla uschovávána v tekuté formě.”

Dusk už z nových znalostí o minulosti začínal být zmatený. Raději se začal znovu soustředit na jejich hlavní problém. “Takže poslední část toho kouzla je tekutá magie?”

“Vypadá to tak.” potvrdila mu myšlenku Celestie. “Takže se musíte vypavit do starého Canterlotu, Cloudsdalu a lesa Everfree, abyste získali předměty pro to kouzlo.”

“Měl bych malou otázku ohledně této záležitosti.” řekl Elusive, čímž na sebe strhnul pozornost. “Kde přesně můžeme ty ingredience najít? Přeci jen, starý Canterlot, Cloudsdale i starý zámek jsou obří místa. Nemůžeme všechen čas strávit hledáním.”

Luna se ihned chopila slova. “Jestli si dobře vzpomínám, trůní sál by měl být za třetí věží, uprostřed velkého komplexu budov.” Dusk si rychle vytáhl papír a pero a začal si zapisovat poznámky. “Místnost by měla být velké a kruhovitá. Ve středu by měli stát dva trůny. Artefakt by měl být v trůnech, ale měl by jít nějak dostat ven.”

“Děkujeme vám, vaše výsosti.” uklonil se Elusive, ale rychle se zase postavil. “Ještě potřebujeme znát polohu těch dalších dvou dílů.”

“Tak trochu vim, kde je králův hrob.” otočil se Blitz na Elusiva. “Určitě bude tam, kde ho uložili po tom, co zaklepal bačkorama.”

“To je skvělé. Tím pádem to máte ještě lehčí.”

“Eště nevime, kde je ta kouzlná voda.” řekl podrážděně Applejack.

“S tím bych vám mohla pomoci já.” Celestie svinula svitek a vrátila ho zpátky do vitríny. Okamžitě po zavření dvířek se kolem vitríny objevilo modré světlo, které zase stejně rychle zmizelo. Chvíli se ještě ozýval slabý šum, který po chvíli utichl. “Pokud ještě je nějaká tekutá magie ve starém Canterlotě, bude v kouzelném oddělení bývalé královské knihovny. Kvůli výzkumným účelům tam bývalo malé jezírko, které by mělo pořád obsahovat tekutou magii.”

“Nemohu vám dostatečně poděkovat za vaši pomoc.” řekl Dusk a přešel k princezně.

“Je mi potěšením, Twilight. Jen doufám, že jsme to správně rozluštili a že se nám povede to kouzlo zrušit.” Celestie se sklonila a krkem se přitulila se k Duskovu krku. Ten jí oplatil gesto a pak se od sebe odtrhli. Dusk se pak ohlédl na Lunu, která stála za Celestíí.

“Vám také velmi děkuji, princezno Luno.”

“Ou. Inu, nemáte zač.” odpověděla Luna rozpačitě.

“Jednou bychom se měli setkat za lepších podmínek..”

“Ano, s tím souhlasím.” Měsíční princezna se mírně usmála a podívala se do země. *Jednoho dne*, pomyslela si.

Zbývající šestice poděkovala princezně, a pak se skupina k Lunině potěšení vydala zpátky do Canterlotského trůnního sálu. Celestie je osobně doprovodila až k východu ze zámku, kde si ještě před odchodem promluvila s Duskem.

“Twilight, chci, aby sis vzala toto.” Princezna vykouzila malou přenosnou žlutě zářící kouli. “Pokud se jí dotkneš rohem, budeš se mnou mluvit, ať už

budeš kdekoli. Pokud budeš potřebovat pomoc, prostě řekni a já udělám, co bude v mých silách.”

Dusk uctivě poklekl. “Děkuji vám princezno. Využiji ho moudře.” Princezna se usmála. “Teď už běž, ať na tebe ostatní dlouho nečekají.” Dusk se ještě rychle rozloučil a doběhl své přátele, kteří už čekali na druhé straně mostu.

“Ó můj, už se docela připozdívá, nemyslíte?” řekl Elusive a podíval se na nebe. Čas v zámku letěl jak splašený, a nikdo si až do teď neuvědomil, jak dlouho v zámku byli. “Neměli bychom si najít místo na přespaní? Nechci chodit venku potmě.”

“Musim říct, že Elusive má recht.” řekl Applejack. “Už začejná bejt tma a v noci se nedá nic dělat.”

“Pokud na tom trváte, najdeme nějaký hostel.” řekl Dusk a vedl je městem. Canterlot měl jako každé velké město spoustu míst na přespaní, takže se skupina rozhodla, že vezme první, který uvidí. Padlo to na hospůdku jménem “První Pegas”. Uvnitř už sedělo několik štamgastů. Většina z nich seděla u stolů, ale bar prázdný. Barman se otočil na nově příchozí a vřele je přivítal.

“Zdravíčko chlapci. Hledáte nocleh?”

“Ano pane.” odpověděl Dusk.

“Vždycky rád vidím nové tváře. Platí se padesát bitů za noc, ale zahrnuje to i večeři a snídani. Co vy na to?”

“Že tu slyším jeden dobrej kšeft.” řekl Applejack a posadil se. Barman se zhluboka zasmál.

“Hoši, začínáte se mi líbit. Bude to tři sta bitů a zapište mi sem vaše jména.” Všech šest hřebců prošlo kolem barmana a předali mu peníze, zatímco si je zapsal do knihy hostů. Když skončil, vzhlednul zpátky ke skupince. “Tak, co si dáte k večeři? Menu je hnedka za mnou, takže se v klídku rozhodněte.” Pak přešel na druhou stranu baru a začal leštit püllitry.

“Takže, jak dlouho myslíš, že nám to zabere?” zeptal se Blitz Duska.

“Inu, rozhodně pár dní. Čeká nás hodně cestování, nejdelší bude rozhodně do lesa Everfree.” Blitz otráveně zamručel.

“Fakt si myslíš, že to zabere?”

“V tomhle princezně plně věřím, Dash”

“Blitzi”

“Moment, vždyť se jmenuješ Dash.”

“Jo, to vim, ale Blitz zní hustěji. Přece víš, že musím bejt hustej.”

“Dobře, budu to hrát s tebou a budu ti říkat ‘Blitz’, ale ty mi za to říkat Twilight.”

“Platí” ušklíbl se Blitz.

“Jen doufám, že jsem si zabalila dost teplého oblečení.” řekl Elusive a začal si překontrolovávat brašny. “Ve starém Canterlotu bude určitě chladno a vlhko.”

“Ale ne, doufám, že tam nebude moc velká tma.” řekl ustaraně Butterscotch.

“Uklidni se Butterscotchi,” řekl Dusk. “Elusive a já můžeme použít magii na osvětlení cesty.”

“To je trochu uklidňující.”

“Se hlavně už ci dostat zpátky na farmu.” řekl Applejack našvaně.

“Applejacku, staráš se vůbec o něco jiného než o svoje stromy?” otočil se Elusive na Applejacka.

“Samo. Mam tam rodinu, mý prachy a mý přátele.”

“Pane jo, o nás taky.” řekl Elusive.

“Hej, nezačínajte tu s ničím vtipným.” ohlídnul se Blitz po těch dvou. “To nechte na mě, jasný?”

“Souhlasim” řekl Applejack a podíval se na Elusiva. V tu chvíli přišel barman a zeptal se na objednávky. Objednali si něco z menu a pokračovali v konverzaci ohledně jejich výpravy. Když jedli, do hospůdky vstoupila šedá klisna s růžovým houslovým klíčem jako cutiemark. Měla temnou hřívu, ametystové oči a nesla velký futrál na nástroje. Poník se prakticky vláčel k baru, posadil se vedle Blitze a díval se do dřeva.

“Barmane” řekla a zklamaně mávla kopytem. “Jako vždycky.”

“Zase tady Octavio?” zeptal se barman a začal připravovat drink.

“Stejný důvod, jiná noc” řekla sklesle. “Probíhá představení, nikoho naše hudba nezajímá a nakonec skončíme s prázdnou.”

“To nerad slyším.” podal jí drink s ta ho okamžitě začala pít. Blitz jejich konverzaci už nějakou dobu poslouchal a střídavě pozoroval klisnu a její futrál u nohy stoličky. Neuvědomil si, jak dlouho takhle koukal, dokud neodložila drink a neoplatila mu pohled.

“Potřebuješ s něčím pomoci?” řekla s našťvaným tónem.

“Ou, promiň, nechtěl jsem zírat.”

“Tak nezíral.”

“Tak trochu...jsem zaslechl, o čem ste se bavili.”

“Skvělý.” znovu si přihnula za skleničky.

“Na co hraješ?”

“Kontrabas. Proč?”

“Jen jsem byl zvědavý.” Blitze už nenapadala žádná témata na konverzaci. Octavie si ho prohlédla od hlavy k patě a hodila zbytek svého nápoje.
“Hraješ v nějaké kape...”

“Snažíš se mě zbalit?” přerušila ho.

“Co? Ne.” řekl Blitz a tváře mu zrudly.

“Jsi si tím jistý?” rýpla do něj a přiblížila se k němu obličejem.

“Jo, eh, jsem.”

Přitáhla se ještě blíž. V tu chvíli se konverzace ostatních rozptýlila a poslouchali Blitze, přičemž netrpělivě vyhlíželi, jak se to s těma dvěma vyvrbí.

“To je milé. Většina hřebců se nezajímá o to, že na hudební nástroj. Zajímá je jenom, jestli hraji i na jiný nástroj. Navíc se nepřetváříš.” Podívala se na Blitze s rozzářeným výrazem. Barman jí podal další drink. Trochu z něj upila. “Ráda bych tě poznala o něco víc.” Rainbow Blitz se nezmohl na jediné slůvko. Cítil, jak mu hoří tváře. *To se mi TOHLE stane všude?* Zaslechl za sebou tlumený smích ostatních.

“To zní...skvěle. Jasně, moc rád.” odpověděl Blitz a snažil se uklidnit. Octavia se otočila a podívala se za sebe.

“Jak dlouho tu budeš?” zeptala se.

“Jen tu přespávám, ráno odjíždím...na hodně dlouho.”

“To je škoda.”

“Jo, rád bych tu zůstal dýl.”

Octavia dopila zbytek druhého drinku a otočila se zpátky na Blitze. “Tak to bych s tebou měla strávit večer. Alespoň si budeme moct promluvit.”

“Dobrá.” polknul. “To zní supr.”

Octavia se obrátila ke svému třetímu drinku. Blitz se otočil zpátky ke svým přátelům, kteří se potichu hihňali.

“Fakt vtipný kluci...” řekl sarkasticky.

“Si piš že je.” řekl Applejack s širokým úsměvem.

“Tvoje situace opravdu vykouzlí úsměv.” dodal Elusive.

Hoši se smíchem dojedli své večeře a přešli do svých pokojů nahoru. Navzájem si popřáli ‘dobrou’, Blitzovi ještě vtipně ‘Hodně štěstí’ a šli spát.